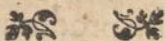

ACTVS POE-
TICVS VIENNÆ
AVSTRIÆ CE-
LEBRATVS.

Pauli Fabricij ad Ma-

gnificorum Virorum confes-
sum. Oratio.

Conticuisse omnes intentosq; ora tenere
Eximia pietate Viri, virtutis amore
Præstâtes, Rerūq; Scholæ nostræ optime Rector
Vos video, vocem video expectare loquentis
Atq; nouam tacito mirari pectore pompam.
Si quas ingenij vires mihi contigit esse
(Quas tamen exiguas fateor) si contigit vsus
Carmina tractandi (ceu contigit) vnica tandem
Si qua rei ratio est, quæ possit digna videri
Musarum à studijs & honestis artibus orta

(In quibus ætatem contriui) scilicet ista
Omnia iure suo præfens sibi vendicat actus.

Nam quis prætereat sine cura? negligat illa
Quæ bona consilioq; bono rituq; vetustas
Et ratione bona instituit, recto ordine sanxit?
Intermissa diu quis non producat ad vsum?

Me vocat huc etiam ratio pietatis & æqui
Non iuuet hic alios? alios non sedulus ornet?
Quem iuuere alij, studio quem iuuit eidem
Tradere se, & totam iuuenilem dedere vitam
Atq; voluptatis fructum ex hoc ferre labore.

Quid quod vari etiam & Medico cõmunis Apollo
Præses adest vtriq;? sed hic ab Apolline sermo
Principium sumat, viresq; ab Apolline sumat.

Diues opum regio, Graia notissima terra
Nomine Thessalia est, vbi spectat Olympus ad Ossã
Quos sibi verticibus quondã inuoluere Gygantes,
Est ibi quod Tempe dicunt, Pæneus ab imo
Effusus Pindo placidis vbi labitur vndis.

Phoebus ibi Daphnẽ quondam Pythone perempto
Spectat & ingenti Deus impiger vrit amore,
Ignis in it medio penitus se pectore condens
Insuetumq; nouo cor agit penetrabile motu.

Captat amator amari, & blando tentat adire
Colloquio, patremq; Iouem, dotesq; recenset.
Illa Iouem in causa patrem nihil æstimat ista,

Nec

Nec pharëtras cantusq; Dei, thalamosq; petentis,
Virgo manere cupit frondosis abdita syluis.

Ille suo cupidus modo tentat amore potiri
Sed nullam hæc crudo sub pectore sentit flammã,
Vim parat hic iratus amatæ non redamanti,
Hæc fugit, ille fugat nolens, sequiturq; fugatam.

Proximus amnis erat, de quo pater exerit vdim
Peneus caput, illa patris caput inuocat alte
Virgo fui, nisi me rapis hinc, Deus insequitur me
Nescio quis, quauis modo virgo in cortice condar,
Perge pater, nec amer, nec ei sit copia nostræ
Virginitatis, opem præsta pater, Ocyus illam
Pone suas claudit Peneus in arbore ripas.

Consiliũ tempusq; sequensq; negabat Apollo
Tũc aliud, mora deest, quia adhuc quoq; cortice nudã
Phoebus anhelanti sed toto pallidus ore
Fertur corripuisse coma, sperasseq; plura,
Et fecisse putant, nisi tota recondita Daphne
In laurum, subito nisi cortice tecta fuisset
Spemq; sui totam sic præclusisset amoris.

Quæ thalamos modo viua meos exclamat Apollo
Fugisti, mea nunc fias inuitaq; nostras
Cinge comas, habeantq; istum hæc incendia finem.
Quid fugisse iuuat? non vis mea viuere mecum
Vxor, at arbor eris mea, teq; comamq; virentem
Ipse tui compos victoribus atq; Poetis

Dedico,

Dedico, tu carmenq; orna, celebresq; triumphos
Quiq; triumphali deuictis hostibus alte
A niueisq; vehuntur equis super atria curru.
Quiq; triumphantes ad postera secula mittunt
Deuictosq; hostes victuro carmine condunt.

Hæc ait, & lauri carpens ex arbore frondes
Serra ligat, pinumq; coma non lentus agrestem
Quam dedit Ossa prius demit, laurumq; reponit.

Posterior morē quem Phœbus condidit ætas
Approbat, atq; suo sacra accipit optima ritu.

Heu mihi sed spumans vbi nunc Peneus? & arbor
Laurea Penei iuxta amnis consita ripas?

Turca ferox Graios dum potat & obtinet amnes,
Flammato pulsatq; globo nostra horridus arua:
Milite depopulans numerofo, & milite tristi
Ignaro virtutis & ignaro pietatis.

Non secus obscuræ quæ si per tempora noctis
Incustoditis inuadit ouilia septis

Et lupus in stabulis passim grassatur in agnas,
Et sine delectu, quæcunq; eat obuia rumpit.

Et quamuis vna ingluuiem saturaret, in omnes
Exercet rabiem & crudeli vulnere sternit,

Hæc rabies Turcæ, regniq; illius imago,
Dira quidem res est, & lamentabile fatum:
Sed Deus auxilium præsentis vt conferat æuo
Et reprimat nostris dirum à ceruicibus hostem

Pescimus,

Poscimus, hunc placidam deuoto pectore pacem
Poscimus, hic Musas etiam dignatus amore
Romano Imperio, Germanis deinde Monarchis
Subdidit, ut pulsas Graia tellure fouerent.

Has Domus Austriadum quoque sacrosancta recepit
Hospitio, magnaque fouet pietate receptas,
Utque alia illarum turatur libera iura
Omnia, quae quondam tenuerunt more paterno,
Sic quoque Phoebæam laurum custodit, & illa
Candida Doctorum circumdat tempora varum.

Quae mora vos igitur Iuuenes tenet, incluta vobis
Præmia monstrantur, date vestra laboribus apte
Ingenia, & turpi modo non torpescite luxu.

Si quis in hoc quæris coetu studiosus honores
Res age, (nam pigros Deus odit, & odit inertes)
Aggredere inque Deo, nec erit labor irritus, ille
Sit tibi principium, sit spes, sit meta laboris.
Is tibi successumque dabit, fructumque labori.

Sensibus humanis tamen vndique retia tendere,
Ne vel avaritiæ sordes sint finis agendi
Neue vel ambitio, vel inanis gloria vulgi

Quo Deus, ingeniumque vocant, quo publicus vsu
Te status vsurpat, sub eo pro viribus arma
Palladis hæc seu sunt, seu sunt ciuilia tracta.
Auxiliumque Dei pete, nam iuuat ille petentes.
Cum labor in fine est, factum nihil esse putato

B Quam

Quam quod is effecit, quam quatenus affuit ipse.
Gloria sola Dei est, tu seruus inutilis esto
Omnia plena Deo, Deus omnia in omnibus implet
Ille bonos motus ferit, excitat, rigit auget,

Sic ego te moneo fructum qui ferre laborum
Expetis, hoc iubeo si Pythia sacra requiris
Musarum si quæris opes, si quæris honores.

Quinetiam duros si tali mente labores
Suscipies, facilis iustoq; sequeris amore.

Te rerum Dominus, regniq; Monarcha Quiritum
Ferdnandus, caput orbis, & Imperij ornamentum
Ad sua dona vocat clemens, ad digna laborum
Præmia Doctorumq; citat, sunt carmina curæ
Sacra sacro patrono, & tantum numen habenti.

Ille tuo capiti dignos decreuit honores
Has lauros, Phœbi monumenta & præmia vatum.
Intextas violis & suaue rubenti Hyacintho.

Quis Musas sine honore iacere? & præmia nulla
Carpere nunc dicit? Studium quis inutile clamat
Esse Poëtarum? Musas & Apollinis artes

Quis negat esse suis nunc rursus honoribus auctas?

Quare agite o Iuuenes tantarum in munere laudū,
Cingite fronde caput, lauroq; intexite crines
Communemq; vocate Deum, Deus adsit honori
Ut vestro, vestroq; Deus sepectore condar.

At tu qui præsens hæc munera poscis Ecarde

Huc

Huc ades, hic tantosq; tui cape frontis honores
Atq; labore tuo dignos, sine tempora circum
Inter Apollineas hederam tibi serpere lauros.
Leucoio mistas cum purpureoq;, Amaranto
Hos tibi Cæsareæ do Maieſtatis honores
Nomine, & Archiducum latè quibus Austria parer.
Magnifici quoq; Rectoris, Sanctiq; Senatus
Culta Viennensis quibus est Schola subdita, iussu
Namq; potestatem hanc Cæsar demisit in istos.

Phoebe precor faueas, radijs illustribus auro
Sparge tuum numen, ver desijt, incipit æstas
Flauaq; spiciferis velat suà tempora fertis
Phoebus adest propior, linguis animisq; fauere
Phoebus adit nostrum caput, & nunc plurima summo
Cudere ferrea tela Ioui solet impiger heros
Fulmina cum tonitru, rapidaq; volantia flamma
Vulcanus, veneris monstrum tam turpe maritus.
Phoebe propinque tuam radijs ornato coronam
Clarus eas atq; hanc sine nubibus exige lucem.

B ij NVNC